

Sankce a geopolitické rozdělení světa

- CZ24 News | 15. března 2022

V současné době vznikají velmi zajímavé analýzy dopadu sankcí nejen na Rusko, podle nichž vše nakonec ze všeho nejvíc „odnese“ nejen Ukrajina, ale celá Evropa. Ta je závislá jak na potravinách, tak na plynu a ropě z Ukrajiny a Ruska. A mnohé země světa se k nějakému připojování k sankcím netváří zrovna vstřícně.

Především tedy pravděpodobně dochází ke zcela novému geopolitickému rozdělení světa, které bude nejvíc ze všeho hrát do karet Číně. V části světa se tak zřejmě nebude obchodovat dolar, ale čínský jüan. Zdá se, že nezůstane jen u partnerství Číny a Ruska, ale bude sem zahrnuta i Indie a možná i větší část Afriky, ale troufám si tvrdit, že i Jižní Ameriky.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Velkým cílem USA je oslabit Rusko, dlouhodobě prohlašované za protivníka, za každou cenu. Ruská vojenská intervence na Ukrajině je přesně to, co se nyní hodí USA (asi jako všechny války kdekoli ve světě, do nichž jsou USA jakkoli zainteresovány), protože nyní je Evropa konečně připravena na sankce, které ekonomicky zničí zejména EU, ale EU se vždy ráda obětuje pro dobrou věc!

Také Rusko bude jistě oslabeno. Ale kdo je sotva oslaben (na první pohled), jsou USA. S Ruskem nemají téměř žádný obchod, a pokud se EU zrekne ruského plynu, USA dokonce uzavřou bombastickou dohodu se svým frakovacím plynem, který se bude za velmi vysoké ceny prodávat Evropanům.

Na jedné straně se věci pro USA vyvíjejí velmi dobře, protože EU zjevně následuje americkou linii až do svého vlastního zániku. Svět však není tvořen jen USA, EU a Ruskem. Uvažujeme-li o geopolitice jako o šachovnici, měli bychom také sledovat ostatní oblasti šachovnice. A o tom to má být.

Čína a Rusko jsou blízcí přátelé, ale USA vyvíjejí tlak na Čínu, aby nejednala jako „porušovatel sankcí“ a zachovala se stejně jako USA a EU. Jenže v Číně je pohled úplně jiný: V Číně je jen málokdo na straně USA.

USA jsou nenáviděny díky své nepřátelské politice vůči Číně a Číňané v tomto případě podporují Rusko, v Číně se dokonce oficiálně uvádí, že jde o válku USA, neboť USA věděly, že v případě hrozby umístění jaderných zbraní na území Ukrajiny či hrozby vstupu Ukrajiny do NATO dojde k intervenci ze strany Ruska. A protože USA již vyhlásily obchodní válku Číně, USA mohou jen stěží doufat, že se k nim Čína nyní připojí proti Rusku, koneckonců, americký tlak na Rusko a Čínu tyto dvě země jen spojil tak těsně, jako nikdy.

K tomu se přidává otázka Tchaj-wanu, kam USA v současné prodávají zbraně ve velkém a otevřeně

se staví proti čínským zájmům. Není zde důležité, jak se kdo staví k otázce Tchaj-wanu, důležité jsou zájmy Číny a Spojených států. Čína považuje Tchaj-wan za součást Číny, USA vidí Tchaj-wan za užitečnou základnu proti Číně.

Nyní USA vyvíjejí tlak na Čínu a dokonce hrozí tvrdými sankcemi proti Číně, pokud pomůže Rusku. Číně je to očividně jedno, protože odmítla americký tlak. Pokud USA brzy uvidí čínské chování jako podporu Ruska a spolu se svými satelity v Evropě eskalují obchodní válku proti Číně stejně jako proti Rusku, je nepravděpodobné, že by na Čínu udělaly dojem.

Naopak, někteří analytici se domnívají, že Čína by v tomto případě mohla vyřešit tchajwanskou otázku silou. Zastánci násilného řešení této otázky náhle získají velmi silné argumenty, pokud Západ uvalí na Čínu tak tvrdé sankce jako na Rusko. Argumenty jsou: Za prvé, USA by už stejně uvalily všechny druhy sankcí, neměly by tak o moc větší páku, takže by se to stejně nemohlo zhoršit. Za druhé, Čína by pak měla Rusko na své straně, pokud jde o Tchaj-wan, stejně jako by Čína stranila Rusku na Ukrajině. Peking se možná až donedávna neodvážil v to doufat, ale USA přivedly Rusko a Čínu tak těsně dohromady, že Rusko by nemělo jinou možnost, než podpořit čínskou akci proti Tchaj-wanu.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Otázka je, jaký byl záměr USA. Mysleli si snad Američané, že se Čína nakonec postaví proti Rusku? Všimněte si také nerozhodnosti zemí jako Indie, také ta se přidala spíš na stranu Číny a Ruska, Izrael jedná velmi obdobně, jakoby na obě strany.

Nemá-li se EU ekonomicky zhroutit během několika týdnů v případě přelití obchodní války vyhlášené Západem proti Rusku na ropu a plyn, pak se někde musí najít náhrada za ruskou ropu a plyn. EU získává 40 procent plynu a 30 procent ropy z Ruska.

Ukončení ruských dodávek ropy a plynu do Evropy je možné. Ale Rusko by také mohlo vypnout kohoutek samo, protože v Rusku se stále více ozývají hlasy volající po tom, aby byly konečně uplatněny vůči EU co nejtvrdší protisankce.

USA a EU spolu v posledních dnech velmi zběsile jednájí. Zdá se, že Katar je ochoten dodávat více plynu, ale jeho podmínky jsou tvrdé: EU by se měla v dlouhodobém horizontu zavázat, že bude dražší plyn z Kataru kupovat. Katar však stejně nemůže zachránit EU sám.

Ve Washingtonu bude zklamání z arabských států Perského zálivu v tuto chvíli pravděpodobně velmi hluboké, protože odmítly zvýšení produkce ropy a podle zpráv z médií již tamní vládcí ani nezvednou telefon, když s nimi o tom chce mluvit americký prezident Biden. Arabské země oblasti Perského zálivu se nepřipojily ani k protiruským sankcím, neboť si to zřejmě nehodlají pokazit u svého důležitého zákazníka – Číny.

V současné době probíhají obtížná jednání s Íránem o jaderné dohodě. Pokud budou jednání úspěšná,

západní sankce proti Íránu budou zrušeny a Írán by mohl dodávat ropu. Rusko však nyní požaduje, aby USA zaručily, že západní sankce proti Rusku se nebudou vztahovat na Írán. To znamená, že západní sankce by neměly ovlivnit ekonomické vazby mezi Ruskem a Íránem.

USA to odmítly a nabídly Íránu, aby uzavřel jadernou dohodu bez Ruska. To by bylo pro Írán lákavé, protože pak by sankce konečně padly a Západ by okamžitě převzal íránskou ropu. Ale Írán si pamatuje „dodržování smlouvy“ USA, které jednoduše porušily poslední jadernou dohodu, podrobnosti [lze nalézt zde](#).

Zatímco Západ smlouvu porušuje, Rusko a Čína prokázaly, že ji dodržují, a na rozdíl od Západu pokračovaly v obchodování s Íránem. Írán tedy nemá důvod důvěřovat USA a postavit se zemím, které ho podporovaly, když na něj Západ uvalil sankce. Pak je možné, že se nepostaví na stranu Západu, jak se o to nyní snaží USA. [Bombardování](#) izraelských cílů v Iráku, kamuflovaných za cíle Americké, pak může mnohé napovědět.

USA nyní také nasadily nový tón, pokud jde o Venezuelu bohatou na ropu, a slíbily normalizaci vztahů, zejména zrušení ropného embarga, pokud se Venezuela připojí k západní politice vůči Rusku. Venezuelský prezident Maduro v reakci na to řekl USA, že Rusko je strategickým partnerem Venezuely. Jednoduše řečeno: Ukázal Washingtonu prostředníček.

Obě země – Írán a Venezuela – si zvykly žít pod sankcemi a zřejmě se nechtějí postavit k zády zemím, které je udržovaly naživu v době sankcí, tedy k Rusku a Číně. Vědí velmi dobře, že normalizace vztahů s USA vytvořená za těchto okolností by byla pouze dočasná a že by později zůstaly obě země samy, pokud by se nyní postavily proti Rusku a Číně.

V Jižní Americe je také zajímavý postoj Brazílie, která se přidala k Rusku a Číně při žádosti o vysvětlení existence laboratoří na vývoj biologických zbraní na Ukrajině, financovaných ze strany Pentagonu, který v daných biolaboratořích provádí výzkum. K téže žádosti se přidala například i Indie a Jihoafrická republika.

A jsme-li u Afriky, tak tam se stává hegemonem už delší dobu Čína, ale nyní také Rusko, které před časem začalo ve velkém prodávat zbraně do oblastí konfliktů ve jménu boje proti terorismu: [na rusko-africkém](#) summitu v Soči 24. října 2019 projevilo zájem o ruské zbraně téměř čtyřicet afrických hlav států a vlád. Svou produkci tam inzerovaly firmy Kalašnikov, Pribor nebo Almaz-Antey. Etiopie pod laureátem Nobelovy ceny za mír Abiy Ahmedem koupila systém protiraketové obrany Pantsir-S1. Středoafriický prezident Touadéra vyzval ke zvýšení vojenské pomoci své zemi a vyslání zbraní a obrněných transportérů.

Rusko začalo v některých oblastech vytlačovat Francii, která již delší dobu ztrácí svoji africkou hegemonii, i když dosud hlavně kvůli Číně.

Rusko a Čína se tedy bez EU a USA – zdá se – nakonec obejdou, i když v případě Ruska to nebude nijak „bezbolestné“. A je zřejmé, že dolar již přestane být alespoň v části světa hlavním platidlem. Tím, kdo na válce a především pak na sankcích vydělá zdaleka nejvíc bude zřejmě Čína.

USA a EU však zatím nenašly způsoby, jak přežít totální obchodní válku proti Rusku, pokud se rozšíří na ropu a plyn. To se samozřejmě může ještě změnit, ale nezdá se, že by to pro USA v tuto chvíli probíhalo hladce. Koho by to vše postihlo zejména, by byla EU. A zničená Evropa vždy pomohla zejména USA. Amerika totiž potřebuje Evropu na kolenou. Na tom vždy vydělá.

Ještě horší situace nastane v případě sankcí na dovoz mikročipů a potravin (zejména obilí). Například zákaz vývozu mikročipů oznámený Západem bude pravděpodobně střelou do vlastní branky, protože Rusko je jediným dodavatelem na světě pro některé důležité suroviny pro jejich výrobu. Pokud by

Rusko přestalo tyto suroviny vyvážet, Západ by již nebyl schopen vyrábět čipy. Když se dva perou, třetí se směje – na této válce by nakonec vydělala Čína.

Rusko a Ukrajina patří mezi největší vývozce obilí na světě. Rusko a Bělorusko jsou dominantní na globálním trhu s hnojivy. Co kdyby Rusko a Bělorusko přestaly vyvážet obilí a hnojiva a ukrajinská sklizeň by také nebyla k dispozici Západu? Nastala by potravinová krize a ceny nejen obilí (resp. mouky) a výrobků z něj, ale i slunečnicového oleje, který se dováží zejména z Ukrajiny, by šly ještě víc nahoru, navíc by zřejmě nebylo těchto komodit dostatek.

Západ má dolar a euro, ale co dělat s barevnými papírky, když si za ně nemůžete koupit potřebné zboží? Rusko je soběstačné ohledně ropy, plynu i většiny základních potravin. Čína by s tím také neměla žádné problémy kvůli dodávkám z Ruska a mohla by také zmírnit mnoho deficitů se svým průmyslem v jiných oblastech, které ohrožují Rusko kvůli sankcím.

Na druhé straně Západ bude pravděpodobně velmi poškozen nedostatkem čínského zboží, protože Západ má sotva vlastní produkci, kterou Západ z nákladových důvodů outsourcoval do Číny.

Ekonomická válka vyhlášená Západem, se tak může stát doslova bumerangem, který se nakonec zejména EU ošklivě vrátí...

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Slovanka

[ZDROJ](#)